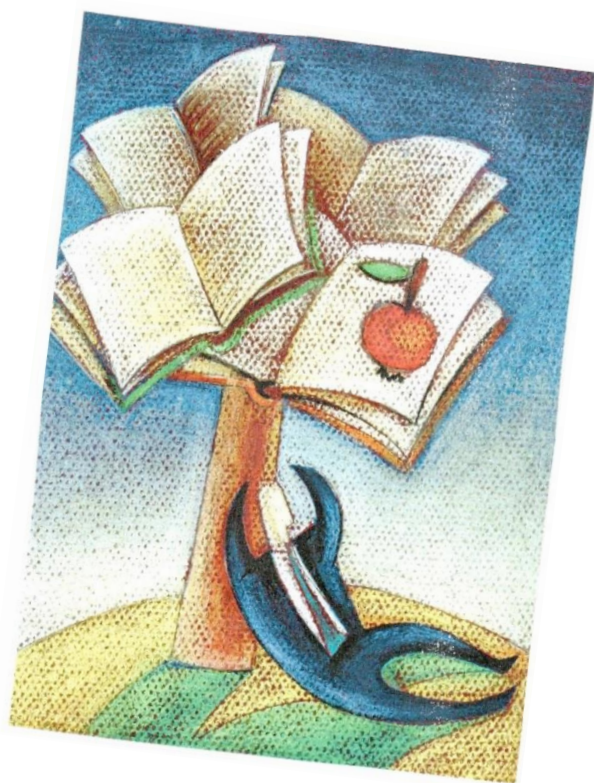

Základná škola s materskou školou Jacovce

Školské zvesti

2022/23 č.2

Exkurzia do Viedne

Tak sme sa vybrali po menšej prestávke so žiakmi, ktorí sa učia nemecký jazyk, znovu do Viedne spoznávať jej krásy a pamiatky.

Najskôr za hranicou Slovenska v dedine Kittsee sme sa išli pozrieť na výrobu čokolády. Veru odišli sme mnohí s rôznymi výrobkami čokolády ako ovocie v čokoláde, čokoládové kokosové guľičky, banány v čokoláde...

V autobuse sme si vypočuli informácie o tejto impozantnej krajine, o hlavnom meste, ale aj o mnohých zaujímavostiach - vznik piesne Tichá noc, pôvode vzniku Sacherovej torty, viedenského rezňa, o hudobnom skladateľovi Mozartovi a preslávených Mozartových guľiach, histórii nielen Habsburgovcov a známej Sisi a mnohé ďalšie zaujímavosti.

Potom naša cesta smerovala do Prátru, kde sme navštívili múzeum voskových figurín Madame Tussauds. Zabavili sme sa s mnohými rekvizitami a odfotografovali s mnohými zaujímavými osobnosťami nielen z Rakúska ale aj z celého sveta. Niektorí žiaci si tam vyskúšali voskovanie vlastnej ruky, ktorú si potom aj odniesli.

Po múzeu nasledovala naša cesta do zámku Belvedere, kde sme si prezreli rakúsku národnú galériu a oboznámili sa s umelcami ako Klimt, Schiele, Monet, Kokoschka. Nadchol nás svetoznámy obraz Gustáva Klimta Bozk, mramorová sála a nádherný park.

Nakoniec naše kroky smerovali pešo do centra Viedne, kde sme videli mnohé historické budovy ako Dóm svätého Štefana, Karlov kostol, Hofburg, Opera, známa Kärtnerstrasse, mórový stĺp. Domov sme odišli unavení, ale plný zážitkov.

Najzaujímavejšie podujatie školskej knižnice

Aj tento školský rok sme sa zapojili do 18. ročníka podujatia k Medzinárodnému dňu školských knižníc 24. októbra 2022 na tému *Ako máme radi našu školskú knižnicu*. Názov podujatia na našej škole znel: Miesto, ktoré máme radi. V školskej knižnici sme pripravili knihy, ktoré sme rozdelili do troch oblastí – knihy pre najmenšie deti, knihy pre starších a knihy pre dospelých. Členovia dramatického krúžku sa s knihami oboznámili, aby vedeli o knihách návštevníkov informovať. Zároveň sme sa pripravili na čitateľský maratón. Vyhlásili sme si cieľ maratónu, ktorým bolo, aby počas podujatia v našej školskej knižnici čítalo 250 čitateľov. Podujatie prebiehalo v pondelok 24. 10. 2022 v čase od 7. 40 do 15. 00. V tomto čase bola knižnica otvorená a prístupná všetkým čitateľom bez obmedzenia. Na podujatie dozerala Mgr. Emília Polonská spolu so štyrmi žiakmi – členmi dramatického krúžku. Triedy sa striedali podľa pripraveného časového harmonogramu. Na začiatku informovala vždy Mgr. Polonská o dôvode podujatia – Medzinárodný deň školských knižníc, žiaci si pozreli vystavené knižné publikácie a vybrali si tie, z ktorých si prečítali úryvky. Priebežne si pozreli fotografie a prezentácie z iných čitateľských podujatí. Od 9.30 navštívili podujatie aj deti z materskej školy spolu so svojimi učiteľkami. Členovia dramatického krúžku škôlkarom čítali z vybraných kníh Edity Riháriovej, Danice Pauličkovej a knihy slovenských povestí. Školskú knižnicu navštívili aj občania obce Jacovce, ktorí si prezreli prezentácie a fotografie, knižné publikácie, prečítali si z nich úryvky. Na záver sa podpísali a napísali nám, ktoré knihy ich najviac zaujali. V poobedných hodinách členovia dramatického krúžku čítali deťom zo školského klubu – prvákovi a starší žiaci si čítali z nimi vybraných kníh. V čase od 7. 40 do 15.00 čítalo v školskej knižnici z pripravených kníh 281 čitateľov, čím sme náš cieľ splnili, keďže sme si stanovili, aby čítalo 250 čitateľov.

Do podujatia sa zapojilo celkovo 199 škôl z celého Slovenska. Naša škola sa v celkovom hodnotení škôl umiestnila na **29. mieste**.

Október - mesiac úcty k starším

Mesiac úcty je síce nazvaný október, ale byť úctiví voči starším by sme mali byť celý rok. V októbri sa snažíme viac venovať svojich aktivít a pozornosti našim babičkám a deduškom. Pripravili sme rozhlasovú reláciu do školského a obecného rozhlasu, tejto téme sme venovali nástenky v triedach, písali sme slohové práce a samozrejme sme si nacvičili pekný kultúrny program na posedenie pre občanov obce ale i do domova sociálnych služieb sv. Marty v Jacovciach. Svoju úctu a lásku k starým rodičom vyjadrili deti pekne slovami vo svojich slohových prácach, ktoré boli súčasťou prvého čísla školského časopisu i súčasťou výzdoby sály, kde sa uskutočnilo vystúpenie.

Smoliari

Muzikál Smoliari, ktorý sme mali šancu vidieť bol presne moja šálka kávy. Vďaka excelentnému spracovaniu a zaujímavému deju ma príbeh okamžite upútal. Celú hru dokonale dopĺňali ladné pohyby skúsených tanečníkov. V neposlednom rade by som rada povedala, že na tento muzikál sa veľmi dobre pozeralo pretože hlavné role v ňom obsadili študenti v približne podobnom veku ako sme my. Veľmi pekne ďakujem za úžasný zážitok!

Bianka Križmová

Na predstavení sa mi najviac páčilo, že v tom bol zahrnutý basketbal. Taktiež mám rada hudbu, takže ma pobavil aj tanec so spevom. Obdivujem žiakov, ako dokázali spraviť také pekné predstavenie.

Pastorová Linda

Páčilo sa mi, malo hlavu a pätu. Som rád, že v mojom okolí nesedel nikto, kto sa nevedel správať a mohol som si v klude užiť divadlo.

😊 Marco Domin

Muzikál Smoliari ma príjemne prekvapil, hodnotím ho veľmi pozitívne. Každá jedna scéna bola pekne prevedená. Určite by som odporučila všetkým svojim známym prísť a pozrieť si toto predstavenie, lebo ja osobne som si ho veľmi užila. Kludne by som si ho pozrela ešte raz.

Liana Vojtelová

Muzikál sa mi veľmi páčil. Keďže tiež študujem tanec (aj keď iba v ZUŠ a nie na konzervatóriu), najviac som si všimla tanečníkov - mali nádherne spracované choreografie. Z osobnej skúsenosti viem, že je zložité tancovať v obmedzenom priestore. Vystúpenie im komplikovali aj použité konfety, ktoré sú pútavé pre divákov, ale pre tanečníkov môžu byť nebezpečné, ale myslím si, že to zvládli bez viditeľných problémov. Podľa mňa sú všetci veľmi talentovaní. Talent sme mohli vidieť hlavne keď speváci a speváčky spievali vysoké tóny a popri tom zvládli aj tancovať. Tým som chcela poukázať na to, že nie je vôbec jednoduché zosúladiť pohyby tela s hlasom a dýchaním. Taktiež sa mi páčilo, že tanečníkov a spevákov sprevádzal živý orchester.

Katka Reiselová

V najlepších momentoch vždy vystúpila babka, a to sa mi páčilo. Páčili sa mi aj svetlá a taktiež orchester. Tance boli výborne nacvičené. Najviac sa mi páčili romantické chvíle, ktoré ma bavili.

Durčeková Ema

Veľmi sa mi páčilo, ako bol celý muzikál moderne spracovaný, ale aj tak nás jeho dej a prostredie dokázali preniesť do retro časov. Veľmi obdivujem skvelo odvedenú prácu mladých začínajúcich hercov. A taktiež obdivujem skvelých tanečníkov, ktorý celému predstaveniu dodali tú pravú čerešničku na torte v podobe tanca.

Simona Grznárová

Mne sa najviac páčilo ako bolo všetko dobre zosynchronizované a zladené. Nevšimla som si ani jednu chybu a dokázala by som sa na to pozerat' zas a znova. Výsledkom ich tvrdej práce bolo prekrásne vystúpenie, ktoré vo mne zanechalo krásny zážitok a veľký rešpekt nad ich tvorbou.

Laura Blahová

PUTUJEME HISTÓRIOU – OD SLOVÁNOV PO MÁRIU TERÉZIU

Učenie môže byť aj zábavné, to si ukázali na hodinách štvrtáci s pani učiteľkou Detkovou, keď sa históriu našej krajiny učili zážitkovou formou.

Svoje nápadité historické artefakty prezentovali ostatným žiakom na dolnej chodbe, kde si ich mohli prezerat'.

Ukážky dekrétov Márie Terézie podľa štvrtákov. Papier pokrčili a natreli kávou. Písali perom, tušom alebo fixkou. Pečate sú vyrobené z vosku alebo modelovacej hmoty.

Halloweenske múdrosti alebo čo ste možno nevedeli o halloweene

Základné informácie:

Názov: Halloween, celým názvom “All Hallow’s Eve” (podvečer všetkých svätých)

Miesto oslavy: celosvetovo

Deň oslavy: 31. októbra

Zvyky na sviatok: vyrezávanie a zdobenie tekvic, vyrábanie strašidelných kostýmov, vyzdobovanie budov, domov, škôl, halloweenske párty, zapáľovanie ohňov, návšteva strašidelných atrakcií, pečenie halloweenskyh koláčikov, rozdávanie sladkostí či rozprávanie hrôzostrašných príbehov

Názov Halloween v niekoľkých cudzích jazykoch

Anglicky - Halloween, All Hallow’s Eve

Španielsky - Víspera de Todos los Santos

Nemecky - der tag vor Allerheiligen, das Halloween

Taliansky - la vigilia d’Ognissanti

Francúzsky - la veille de la toussaint

Slovensky - predvečer všetkých svätých

Česky - předvečer Všech svatých

Chorvátsky - Noć vještica

Rusky - канун дня всех святых

Čínsky - 萬聖節

Kedy sa oslavuje Halloween?

Halloween je **keltský sviatok**, ktorý sa oslavuje každý rok **31. októbra**. Tento rok sa Halloween oslavuje **31. októbra v sobotu 2020**.

Najdôležitejšie symboly Halloweenu sú:

1. Strašidelné výzdoby
2. Výzdoba a vyrezávanie tekvic
3. Čarodejnice, strigy a ježibaby
4. Kostýmy a masky
5. Halloweensky make up
6. Halloweenske slávnosti, večierky, diskotéky, párty či prípadné školské akcie pre najmenších

Čarodejnice - podľa povier sa ich ľudia už v minulosti veľmi báli, pretože mali sprevádzať zlých duchov. Vrávi sa, že práve na sviatok Halloween majú čarodejnice obrovskú moc.

Strašidelné kostýmy a masky či hrôzostrašné líčenie na tvár - slúžili na ochranu pred duchmi. Ľudia verili, že keď sa zamaskujú, duchovia ich tak nechajú na pokoji a aj práve preto dnes môžeme vidieť kostýmy a masky od výmyslov sveta.

Tekvice - Jedným zo zvykov sviatku Halloween je vydlabávanie a vyrezávanie tekvic v podobe rôznych strašidelných tvárí, ktoré sú zvnútra osvetlené sviečkou alebo kahancom.

Halloweenske kostýmové párty, večierky, školské večierky - hlavne dnes môžeme vidieť, že sa v deň 31. októbra organizuje niekoľko halloweenských podujatí nielen pre deti ale aj pre dospelých či starších.

Tradicia pochádza zo starodávneho **keltského sviatku Samhain**. Hovorí sa, že Kelti týmto sviatkom oslavovali ukončenie leta a začiatok zimy. Bol to podľa nich sviatok, ktorému ďakovali za úrodu. Verili, že v túto čarovnú noc sa duše mŕtvych vracajú na zem a snažia sa ovládnuť všetko živé. Od 16. storočia je zvykom chodiť v strašidelných kostýmoch od domu k domu a výmenou za koledu deti dostanú pohostenie v podobe sladkostí, koláčikov a iných dobrôt. Ľudia dodnes veria, že ak sa prezlečú za nadprirodzené bytosti, prekabátia a odstrašia tak zlých duchov, ktorí by im mohli ublížiť alebo pomstiť sa im.

Na územie Slovenskej republiky sa sviatok Halloween dostal až po Nežnej revolúcii v roku 1989 a postupne sa začal udomácnovať. Postupne sa tradície zo zahraničných krajín dostali aj ku nám na Slovensko.

Deti I. stupňa mali triedny halloweensky deň. Vyobliekané do kostýmov s pomal'ovanými tváričkami a maskami si spestrili deň pred jesennými prázdninami práve halloweenskými strašidielkami. Celý deň bol trošku strašidelný, poučný, tvorivý, jednoducho iný. Deti vypĺňali pracovné listy, čítali si o halloweenských tradíciach, vyrábali si rôzne strašidelné aj nestrašidelné dekorácie.

Prváci

Druháci

Tretiaci

Štvrtáci

Deň slaných veterníkov

21.11. 2017 sa uskutočnil na Slovensku historicky prvý Deň slaných veterníkov. Ide o celoslovenskú akciu na základných školách a v materských školách, kedy sa rozdávali informačné materiály informujúce o cystickej fibróze a zároveň sa hrovou formou deťom vysvetľovalo, o čom toto ochorenie je a vyrábali papierové vrtuľky.

V našej škole prváci a štvrtáci symbolicky vyrobili papierové veterníky ako symbol dychu, ktorý je pre ľudí s touto diagnózou najdôležitejší. Denno-denne musia inhalovať a cvičiť, pretože sa im v pľúcach usádza hustý hlien.

Divadlo Mici a Mňau je občianskym združením podporujúcim deti s ochorením cystická fibróza. Ich cieľom je vzdelávanie detí hrovou formou, prostredníctvom divadla, ale aj podpora detí s týmto ochorením. Širia povedomie o tomto ochorení a poukazujú na potreby detí s CF. V tomto roku sme poslali fotku do súťaže, ktorú vyhlásilo toto občianske združenie a vyhrali sme CD s pesničkami z ich interaktívnych divadiel a koncertov pre deti.

OPĀĽ SÚ TU VIANOCE, VERÍ LEN TEN, ČO CHCE....

...Melódii o prímerí každý neuverí..... Toto nie sú len slová nežnej vianočnej piesne od Mira Žbirku, ale aj realita dnešnej doby. Opäť sú tu Vianoce, čas radosti, pokoja, lásky a obety, na ktorý sa tešia veľkí i malí. Svetlo lásky by malo žiariť do každého kúta našej zeme, žiaľ, nie je to tak. Naš svet je poznačený bitkami a vojnami. Nielen tými skutočne viditeľnými, ktoré sledujeme v médiách, ale aj tými v nás samých, proti sebe navzájom. Je smutné, že melódii o prímerí každý neuverí...vlastne je málo tých, ktorí jej uveria. Vianočné obdobie máme radi aj v našej škole, začalo vianočnými tvorivými dielňami na Mikuláša, ktorý aj medzi nás zavítal a rozdal nám sladkosti, keďže sme celý rok poslúchali. Vyzdobili sme našimi výrobkami dolnú chodbu. 16. 12. o 17.00 melódia o prímerí znela našou telocvičňou, opäť sme mohli pripraviť pre našich kamarátov, rodičov, starých rodičov a všetkých, ktorí sa tešia na Vianoce vianočnú besiedku. Vystúpenia boli nádherné a všetkým, ktorí akýmkoľvek činom prispeli k tejto nádhornej vianočnej akcii patrí veľké ďakujem.

Potešme sa darčekom pod vianočným stromčekom

Žiaci I. stupňa sa zapojili do výtvarnej súťaže organizovanej Tribečským múzeom v Topoľčanoch „Potešme sa darčekom pod vianočným stromčekom“. My sme poslali 18 výtvarných prác a spomedzi všetkých zaslaných prác v 2.kategórii / žiaci I. stupňa/ vyhrala naša štvrtáčka Lea Stanková, ktorej srdečne gratulujeme a prajeme jej farebnú paletu nápadov do ďalšieho tvorenia. Na odovzdanie ceny ju odprevadili jej spolužiaci.

Vít'azná práca

Lea Stanková pri paneli s výtvarnými prácami

Po tejto oficiálnej časti sa všetci štvrtáci zúčastnili vianočných tvorivých dielní. Dozvedeli sa niečo o zvykoch a tradíciách spojených s Vianocami. Vypočuli si príbehy o sv. Kataríne, Ondrejovi, Barbore, Mikulášovi či Lucii. Každý si vymodeloval z hliny nejakú vianočnú postavičku alebo predmet, ktorý mu pripomína Vianoce či zimu. Vyrobili si vlastný vianočný odznak a z včelieho vosku si vyrobili sviečku, ktorú si každý dotvoril podľa vlastnej fantázie.

Pred múzeom

Ako vyzeral štedrovečerný stôl kedysi

Môj vianočný príbeh

Rozcingané Vianoce

Kde bolo, tam bolo a možno ani nebolo. Bola nádherná krajina, ktorá mala hlavné mesto Vianoce. Neďaleko námestia v jednej z uličiek bol malý, celkom malinký domček s maličkou záhradkou. Celý domček bol postavený z vianočných ozdôb. Múry boli vyskladané z farebných gúľ, okná a dvere boli orámované vianočnými girlandami. V každom okne boli malé kvetináčky s vianočnou ružičkou. Strecha bola vyčakaná svetelnými retiazkami, ktoré svietili ako hviezdy. Namiesto komína sedel na streche vtáčik, ktorý celé dni spieval vianočné koledy. V záhradke rástli mini jedličky a na vrchole každej z nich bola jagavá hviezdička.

Spoza jednej jedličky vykukal malý zvedavý zvonček Cingáčik s velikánskou zeleno-červenou mašľou. Bol sám, zarmútený a bez nálady. Niečo poplietol a teraz nevie čo má robiť, ako to všetko napraviť.

Cingáčikovi rodičia sa vybrali do mestečka Vianoce nakúpiť materiál na výrobu vianočných darčiekov pre deti. Malému Cingáčikovi nakázali, aby ozdobil vianočný stromček a pripravil zoznam darčiekov pre deti. Postaviť stromček nebol problém...ťažkosti mal s rozdelením darčiekov. Lámal si s tým hlavu celý deň. Nevedel sa rozhodnúť, čo dostanú traja najväčší

nezbedníci : Anička, Janko a Zuzka. V liste Ježiškovi si Anička želala písacie pero, ktoré píše samo a krasopisne. Janko si zas želal čiapku, ktorá mení farbu podľa jeho nálady a Zuzka si prosila hrebeň zo zlata, ktorý jej vyrobí účes na želanie.

Avšak náš malý Cingáčik vyrobil Aničke písacie pero, čo nielenže píše písomky na päťky a v zošite robí samé machule, ale ešte aj tancuje v ruke. Uznáte, že s takým perom sa veru krasopis písať nedá. Jankovi zas tričko, ktoré keď zafúka silný vietor, sa skryje do vrečka a nedá sa vytiahnuť. A hrebeň? Ten ani česať nedokáže. Všetky účesy hneď rozstrapatí a ešte pri tom aj zuby cerí. Cingáčik nevedel, čo s tým má robiť, ako to má napraviť. Gúglil, gúglil, ale nič veru nevygúglil.

Cingáčikovci sa vrátili domov unavení, hladní, ale vianočne naladení. Nakúpili všetko, čo potrebovali a aj to, čo nepotrebovali. Keď zbadali malého Cingáčika, ako smutne cinká v hojdacom kresle a tuho rozmýšľa. Sadli si k nemu a pomohli mu v rozmýšľaní aj v cinkaní. Jedli popritom vianočku a popíjali čaj s medom. Cing, cing, cing...

Zrazu sa vianočný stromček rozsvietil a v pánovi Cingáčikovi cinklo...z písacieho pera vyrobil tablet s najnovšou aktualizáciou, z ustráchanej čiapky spravil bezdrôtové slúchadlá, ktoré hrajú hity podľa nálady a neposlušný hrebeň skrotil na fénový difúzer. Zazvonil zvonček a rozcinganej rozprávke je koniec.

Linda Detková, 9. A

Vianočný príbeh

Presne takto pred rokom sme si sľúbili, že o rok pôjdeme na vianočné trhy do Bratislavy . Krstný vtedy nebol na tom najlepšie. Mal zlé výsledky, zlá diagnóza, zostal na vozíčku. Naša viera v lepšie konce nás všetkých uistovala, že o rok to bude lepšie a na tie trhy, tak tradične ako chodíme aj pôjdeme. Že bude všetko už v poriadku a minulý rok všetko zlé uzavrie. Nestalo sa tak. Krstný vo februári zomrel . Všetci sme to niesli a aj nesieme zle. Povedali sme si však, že na tie trhy do Bratislavy pôjdeme . Na jeho počesť, lebo sme si to sľúbili . Išli sme vlakom .Pre moju sestru to bol veľký zážitok, lebo týmto prostriedkom ešte nešla . O električke nehovoriac. Ona sa veľmi tešila. Ja, krstná a moja mamina sme to prežívali trochu inak. Vo vlaku sme spomínali Paľka, jeho humor a nápady. Triaľali sme sa, že čo by povedal a akú zábavu by zas vymyslel. Trhy boli také ako vždy. Ľudia chodili od stánku ku stánku, kupovali si dobroty, jedli, pili, smiali sa . Veľký stromček na námestí svietil aj keď to nebolo také výrazné na dennom svetle. Aj my sme sa pod ním zastavili . Každá mala

v rukách plastový pohárik s punčom, ktorý nám hrial prsty. Ani neviem, prečo som sa pozrela na nebo a videla som malé chumáčiky snehu ako sa kotúľajú z oblohy na nás. Vykrikla som plná nadšenia : „Pozrite sa, pozrite ... “ a ukázala som prstom smerom hore. Každý z nás sa v tej chvíli zaligotali oči. K hlavám zdvihnutým k nebu sme zdvihli aj plastové poháriky a spolu nahlas sme povedali : „ Aj ty nám chýbaš.“ Trvalo to len chvíľku, bol to vlastne len taký okamih.

Vločky sa stratili, neviem, či si ich vôbec niekto všimol okrem nás . Vlastne ani nikto nemusel .Bol to odkaz pre nás. Poutierali sme si slzy a mala som pocit, že nálada sa zlepšila. Zostalo zrazu tak veselšie. Asi preto, že každá sme si uvedomili, že sme tam v plnej zostave ako vždy. Ja, Terezka, mamina, Martinka a Paľko.

Vivien Kretíková, 8. B

Katarína na blate, Vianoce...na ľade?

Svetielka. Malinké vianočné svetielka. Zbožňujem ich! Sú úplne všade! Na stromoch, visia na lampách, lemujúcich ulice. Ich svetlo sa odráža v ligotavej snežnej prikrývke rozprestierajúcej sa pozdĺž chodníkov a ciest celého New Yorku. Milióny bielych vločiek tancujú po oblohe a vytvárajú tak dojem roztrhnutej periny. Okolo nás prechádzajú žlté taxíky omotané svetielkami. Všade sa ozývajú vianočné koledy, piesne, detský smiech a nadšené rozhovory ľudí, ktorí sa vidia po dlhej dobe. Kráčali sme cez Central Park a pod nohami sa nám praskala vrstva čerstvo napadnutého snehu. Po chvíli sme sa ocitli na obrovskom námestí obklopenom vysokými budovami.

V strede celého námestia stálo veľké klzisko. Rozbehla som sa rovno k nemu. Ved' preto sme sem prišli, nie? Prišli sme sem užiť si Vianoce, ale najmä sa korčuľovať pod oblohou. Alebo aspoň ja. Utekala som priamou čiarou ku klzisku. V tejto chvíli ma nemohlo nič zastaviť! Ani to, že mi skoro odleteli korčule, ktoré mi viseli na ramene. Celá moja rodina sa rozbehla za mnou. Rýchlo som si obula korčule. Najprv pravú, potom ľavú. Na obidvoch som spravila perfektné symetrické mašličky a pomaly som kráčala smerom ku vchodu. Otvorila som dvierka a postavila sa na ľad. Prekvapilo ma, že som nespadla, pretože sa mi to veľmi často stávalo. Porozhliadla som sa okolo seba a pomaly som začala korčuľovať. Najprv som iba pomaly krúžila popri mantineli, a potom som začala postupne zrýchľovať. O chvíľu

som už letela ako strela, a keďže som nevedela, ako mám zastaviť, narazila som do mantinelu. Vôbec to nebolelo, takže som tento spôsob brzdzenia využívala častejšie.

Vždy ma fascinovalo, ako vedia krasokorčuliari jazdiť dozadu alebo robiť piruety na ľade. Na kolieskových korčuliach som oboje ako-tak vedela, ale na ľade mi to nikdy nešlo. Až doteraz. Zaumienila som si, že pokým sa tú piruetu nenaučím, neodídem odtiaľto! Postavila som sa do stredu klziska – to preto, aby som sa uistila, že do nikoho nenarazím a nikto nenarazí do mňa aj keď tu bolo iba pár ľudí. Spravila som niečo ako prípravu na piruetu, ktorú robíme na hodinách baletu. Zohla som nohy do plié a ruky som švihla doprava. Nevieť, ako to vyzeralo, ale viem, že som skončila na zemi. No, čo už? Aj tak ma tu tí ľudia vidia možno prvý a poslednýkrát. Postavila som sa a skúšala som to znovu a znovu. Po veľkom množstve nepodarených pokusoch som si povedala, že skúsím iný spôsob. Je to pirueta, ktorou brzdim pri korčuľovaní na kolieskových korčuliach. Rozbehla som sa a spravila som poloblúkovú otočku na ľavej nohe a pravú som k nej pridala tak, aby spolu tvorili prvú baletnú pozíciu. Mohlo by to vyzeráť celkom dobre, keby som ako inak, neskončila znovu na zadku. Ale aspoň viem, ako na to! Znovu som sa postavila, zbavila som sa vrstvy snehu na mojom oblečení a znovu som sa rozbehla. Spravila som tú istú piruetu ako predtým, ale s jedným rozdielom – nespadla som! Síce som sa trochu zamotala do vlastných nôh a od pádu som nemala ďaleko, ale ustála som to! Teraz už viem, ako spraviť piruetu a ako nespadnúť. Už mi chýba len tieto dve veci spojiť a naučiť moje nohy spolupracovať. A potom to tréňovaním budem zdokonaľovať, aby sa to aspoň trochu podobalo na piruety, ktoré robia krasokorčuliari. Skúšala som to asi desaťkrát. Párkrát som spadla, ale ako sa hovorí: „Na dobré veci sa musí čakať.“ Aj ja som si počkala. Nakoniec sa mi to podarilo! A nepodarila sa mi iba pirueta, ale z piruety som pokračovala v jazde dozadu, ani sama neviem ako. Takže, keď prídem domov, môžem si odškrtnúť bod 134 a 135 z môjho zoznamu prianí.

Poslednýkrát som sa prešla po celom klzisku a potom som si obula svoje topánky. Korčule som si znovu zavesila na rameno a utekala za rodičmi. V jednom z tých nádherne vyzdobených drevených stánkov sme si kúpili vianočný punč. Plávalo v ňom veľmi chutné ovocie (pomaranče, ríbezle a jahody), s ktorým musím vždy bojovať, pretože sa z nejakého dôvodu odmieta nabráť na tú drevenú lyžičku. Potom sme si kúpili gaštanové jazýčky. Musím povedať, že boli dokonalé. Pomaly sme sa prešli popri vianočnom stromčeku a užívali si tú nádhernú vianočnú atmosféru. Všade svetielka, padajúce snehové vločky a vôňa škorice prechádzajúca sa pod našimi nosmi. Toto sú Vianoce, o ktorých som vždy snívala...

„Katka!“ Položila som pero a moju starú fotku, napila som sa svojho škoricového čaju a odpovedala som: „Áno, mami?“ Vzápätí sa z kuchyne ozvalo: „Pod' už, môžeš to dopísať aj potom. Zmeškáš Štedrú večeru!“ „Už bežím!“ odpovedala som a o chvíľu som už sedela pri stole.

Katarína Reiselová, 9. A

Drahí kolegovia, rodičia a žiaci,

Vianočný čas sa aj napriek všetkému zmätku, chaosu, plienenia obchodov a marketingovému násiliu ešte stále ponúka ako čas pokoja, lásky, odpočinku a nádeje. Deťom sa stále páči vyzdobený vianočný stromček, rodičom stále stojí za všetku obetu a námahu to, keď vidia úsmev na tvárach detí, keď si rozbaľujú darčeky a všetky generácie vie ešte stále zohriať pri srdci pohľad na betlehenskú maštaľku, v ktorej leží malé Jezuliatko. Takýto duch Vianoc ešte po dnes odoláva ľudskej zlobe a nepriazni.

Vianoce sú pre nás predovšetkým pripomenutím skutočnosti, že Boh sa každému z nás daroval a dal nám príklad skutočného darcovstva. Prišla na svet láska. Boh prišiel na svet, aby nám ukázal, že láska je možná. Ak si počas týchto dní prajeme pokojné, radostné či požehnané sviatky, nerobíme tak snáď len na týchto pár dní. Vyjadrujeme tak, že túžime, aby druhý človek si mohol vychutnať to, čo Láska prináša neustále, a to je jej ovocie. Cez Vianoce sa akoby obnovuje zakrpatená ľudskosť. Sme oveľa vnímavejší, dobroprajnejší a šľachetnejší. To všetko však nachádza svoj pravý význam v skutočnosti, že na Vianoce slávime počiatok našej spásy. Boh prišiel v ľudskom tele, aby hovoril s človekom ako osoba s osobou. Ježišovo narodenie nám ukazuje, že Boh je s nami, miluje nás a spolu s nami kráča. Boh sa do našej malosti zamiloval, on sám sa stal maličkým preto, aby sa s nami mohol ľahšie stretnúť. Keď plačeme, Boh prišiel, aby plakal s nami. Keď zomierame, Boh prišiel, aby s nami zomrel. Cítíme sa slabými? Boh sa rozhodol postaviť sa na stranu najslabších a najchudobnejších.

Skúsme prežiť túto radosť i dnes a obdarujme sa pokojom. Nezabudni: Vždy, keď sa ráno zobudíš s túžbou milovať ľudí, vtedy sú Vianoce. Keď dokážeš prijať úsmev ale i darovať úsmev a porozumenie, vtedy sláviš Vianoce. Keď myslíš viac na druhých ako na seba, vtedy sláviš Vianoce. Keď počuješ hlas Pána, ktorý ťa volá pomáhať núdznym, vtedy sa teš, lebo v duši sláviš Vianoce. Keď zadržíš zlé slovo, keď sa vzdáš svojej vôle, svojho názoru, tak prežívaš Vianoce. Keď svojím veľkodušným "áno" strhávaš nebo na zem, vtedy najlepšie spolupracuješ na tom, aby na celej zemi zavládli Vianoce. Ale ak sú ti tieto veci ľahostajné, tak od teba Vianoce odišli. Niet v tvojom srdci miesta, aby sa narodil v ňom Ježiš.

Verím, že sa všetci zjednotíme v spoločnom úsilí o dobro!

Požehnané sviatky Vianoc!

Mgr. Michal Peťovský

Opäť sú tu Vianoce, verí len ten, kto chce.

Dá nám nádej viem,

Boh je vraj láska,

najkrajšia z tém.

Nech nádej Štedrého večera rozozvučí vo vašich srdiečkach melódiu o prímerí.....

